

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА, 25. ДЕЦЕМБАР 2022. ♾ БРОЈ 173. ♾ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 28. ПО ДУХОВДАНУ НЕДЕЉА СВЕТИХ ПРАОТАЦА	Глас 3. На Јутрењу Јеванђеље: Лк.24,36-53 На Литургији Апо. Кол. 3,4-11; Јев. Лк. 14,16-24
ЧЕТВРТАК, 29. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 31. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 1. ЈАНУАР СВ. МУЧЕНИК БОНИФАТИЈЕ - ОЦИ	ЈУТРЕЊЕ 9ч ♾ ЛИТУРГИЈА 10ч

СВ. СПИРИДОН ЧУДОТВОРАЦ

Острво Кипар беше и место рођења и место службовања овога славнога светитеља. Рођен од простих родитеља, земљорадника, и он би и оста прост и смеран до смрти своје. Ожени се у младости, и имађаше деце. А кад му жена умре, он се сав предаде служби Богу. Због свог особитог благочешћа би изабран за епископа у граду Тримифунту. Но он и као епископ не промени прости начин живљења, трудећи се сам лично око своје стоке и обрађујући земљу. На себе врло мало употребљаваше од плодова труда свога, већи, пак, део раздаваше бедним људима. Божјом силом показа чудеса велика: низведе дажд у сушно време, заустави ток реке, васкрсе неколике мртваце, исцели цара Констанса од тешке болести, виде и чу ангеле Божје, прозираше у будуће догађаје и у тајне срца људског, обрати многе вери правој итд. Учествоваше на Првом васељенском сабору у Никеји, и својим простим, но јасним исповедањем вере, као и чудесима моћним, поврати многе јеретике у Православље. Беше тако просто одевен, да када једном на позив царев

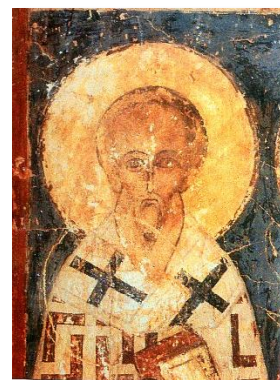
хтеде ући у царски двор, војник мислећи да је неки просјак, удари му шамар. Кротки и незлобни Спиридон окрете му и други образ. Прославивши Бога чудесима многим и користивши много, како појединцима, тако и целој Цркви Божјој, упокоји се у Господу 348. године. Његове чудотворне мошти сада на острву Крфу, и дан-данас

прослављају Бога многим чудесима.

СВЕШТЕНОМУЧЕНИК АЛЕКСАНДАР

ЕПИСКОП ЈЕРУСАЛИМСКИ

Био најпре епископом кападокијским. Но у време гоњења Северова 203. године бачен у тамницу и прогнан.

Потом примио престо јерусалимски. Основао чувену библиотеку Јерусалимску, којом се служио Јевсевије при писању своје Историје црквене. У време Декија би мучен на разне начине, и бачен пред зверове. Оставши жив и од зверова нетакнут, бачен у тамницу, у којој и сконча свој земаљски живот и пређе ка Господу 251. године.

Пролој

ДВАДЕСЕТ ОСМА НЕДЕЉА ПО ДУХОВДАНУ

(ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО ЛУКИ 14, 16-24)

„ЈЕР ЈЕ МНОГО ЗВАНИХ, АЛИ ЈЕ МАЛО ИЗАБРАНИХ“
(Лк.14,24)

Данашња прича у светом јеванђељу говори о томе како је један цар зготовио вечеру и позвао званице. Када беше време вечери, сви су почели да се изговарају. Онда је цар послао слуге своје да позову све оне који су пролазили околним путевима. Са раскршћа. И рече Христос: *„Јер вам кажем да ни један од оних званих људи неће окусиџи моје вечере. Јер је мноџо званих, али је мало изабраних“*.

Цар из ове приче је Бог који је позвао изабрани народ на гозбу. Међутим, десило се да овај народ није прихватио Његов позив. Сваки се изговорио неким другим обавезама. Бог онда шаље слуге своје на раскршћа и позива све пролазнике да дођу на Његову гозбу. Позив је упућен свим људима. Тако, трпеза Господња напуниће се новим званицама. И, на крају Господ каже: *„Јер је мноџо званих, али је мало изабраних“*. Ово значи да су сви људи позвани али, нажалост, неће сви да се одазову на позив Господњи и, у том смислу, мало је изабраних.

Свети Владика Николај, говорећи на тему изабраног народа и новозаветне Цркве, каже: *„Сџарозаветна црква делила је свешћ на Јевреје и нејевреје, а новозаветна дели све људе на земљи на добре и зле. И једни и друџи су, дакле, џозванци, но сви који су кршћенењем ушли у Цркву неће биџи сџасени. И у новозаветној Цркви Свемилосџиви Боџ џоказује своју дуџоџтрџелџивосџи као и у сџарозаветној. Мудар домаћин не наређује одмах слугама да чуџају кукољ из џшенице, неџо да осџтане обоје да расџе до жетџве“*.

За свакога од нас од изузетне је важности, на првоме месту, да разуме да је Божији позив упућен нама. А, ако то знамо, онда се морамо припремати за прихватање тога позива. Божији позив је најважнији позив, који један човек може да добије. Нажалост, многи од нас не разумеју важност овога позива и, у складу са тим, не чине ништа на његовом прихватању. Све друго за нас је често важније. Сваки позив наших пријатеља на рођендан или на неки други изговор за окупљање, ми прихватамо са лакоћом, чак и са дозом радости. Међутим, о позиву на гозбу често не желимо ни да причамо.

Ако бисмо били позвани од председника државе да дођемо на

доручак са њим, верујем да би готово свако прихватио тај позив. Пре свега ми бисмо се осетили почастиствованим да нас је тако угледан човек, овоземаљски цар, позвао да се дружимо са њим. Успут, док нам трају припреме, ми бисмо, највероватније, свим нашим пријатељима причали о овом, за нас, тако значајном догађају. Радовали бисмо се као мала деца. Уосталом, не прима нас председник сваки дан. То за многе може да буде непоновљив догађај. Састанак са председником трајаће само ограничено време. Можда сат а највише два. Питам се, колико би тек требало да се човек радује позиву на божанску гозбу. А, Бог позива на вечно

живљење. Ово је гозба којој време није ограничено.

У чему је онда проблем? Не би ли требало да сви људи у одушевљењу прихвате овај позив и да се труде око припрема на одлазак на гозбу? Управо је то тако. Међутим, из разлога, добро познатих и о којима често говоримо у Цркви, човек никако да разуме значај овога позива Божијег. Не разумевајући значај, смањује се жеља за припремом на одлазак на божанску гозбу. Наша подсвест нам вероватно ствара додатне проблеме тиме што нам објашњава да никад није касно спремити се за одлазак на помнуту гозбу. Међутим, чињеница да су наши одласци са ове планете тако изненадни, требала би да нам помогне да схватимо да овој проблематици треба приступити много озбиљније и зрелије.

Господ каже: *„Дана ни часа, у који ће Син Човјеџији дођи, нико не зна до Оца мојеџа“*. Иако Господ овде говори о Свом Другом доласку, вредно је знати да овај час за нас представља наше преселење у Вечност. Заиста, тај час само Бог зна, а наше је да се достојно спремимо за одлазак односно сусрет са Богом. Наше је да одговоримо на позив за гозбу.

Нека наше размишљање на ову узвишену тему послужи свима на спасење душа и тела и нека Ново рођени Христос, за чије се славно Рођење припремамо ових дана, буде за све нас Пут, Истина и Живот. Нека љубав Божија, која се очитује у позиву на гозбу, потврђена Рођењем Бога од Пресвете Дјеве Марије, загреје срца свих нас у ове освештане дане, у дане чудног сједињења Неба и Земље, Бога и Човека. Амин.

Проџа Милораг Лончар

НЕДЕЉА ПРАОТАЦА – МАТЕРИЦЕ

У црквеним службама поводом празника Рођења Христовог постоје три посебне недеље, две пре, а једна после Божића. То су Недеља Праотаца, Недеља Отаца и Недеља Богоотаца. У Недељу Праотаца (у српском народу познатој као Материце) помињемо на богослужењима све родоначалнике народа Божјег, од Адама до Јосифа, заручника Маријиног. Помињемо и све пророке који су проповедали о Христу, од Самуила до Јована Крститеља.

Свим мајкама и сестрама честитамо мајчин дан и молимо се Богу за њихово добро!

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 25. ДЕЦЕМБАР

ИЗИЋОХ ОД ОЦА И ДОЋОХ НА
СВИЈЕТ (ЈОВ. 16, 28)

Син Божји јединородни, браћо, рођен у вечности од Оца без матере, роди се у времену од матере без оца. Оно прво рођење недокучна је тајна

Свете Тројице у вечности, ово друго недокучна је тајна силе и човекољубља Божјег у времену. Највећа тајна у времену одговара највећој тајни у вечности. Не улазећи с маленом свећом нашег разума у ову највећу тајну, задовољимо се, браћо, сазнањем, да је наше спасење потекло не од човека и не од земље него од највиших висина божанскога невидљивог света. Толика је милост Божја и толико је достојанство човеково, да се сам Бог Син спустио из вечности у време, с неба на земљу, с престола славе у пећини овчарску, само да људе спасе, од греха очисти, и у Рај

поврати. *Изиђох од оца*, где имадох све, *и дођох на свет*, који ми не може ништа дати. У пећини се роди Господ, да покаже, да је цео свет једна тамна пећина, коју само Он једини може осветлити. У Витлејему се роди Господ – а Витлејем значи дом хлеба – да покаже, да је Он једини хлеб живота, достојан правих људи.

О Госпoде Исусе, превечни Сине Бога Живога, и Сине Деве Марије, осветли нас и нахрани нас Тобом. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Свети владика Николај

ST. SERAPHIM OF SAROV QUOTES

If a man has no worries about himself at all for the sake of love toward God and the working of good deeds, knowing that God is taking care of him, this is a true and wise hope. But if a man takes care of his own business and turns to God in prayer only when misfortunes come upon him which are beyond his power, and then he begins to hope in God, such a hope is vain and false. A true hope seeks only the Kingdom of God... the heart can have no peace until it obtains such a hope. This hope pacifies the heart and produces joy within it.

In spite of our sinfulness, in spite of the darkness surrounding our souls, the Grace of the Holy Spirit, conferred by baptism in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit, still shines in our hearts with the inextinguishable light of Christ ... and when the sinner turns to the way of repentance the light smooths away every trace of the sins committed, clothing the former sinner in the garments of incorruption, spun of the Grace of the Holy Spirit. It is this acquisition of the Holy Spirit about which I have been speaking.

НЕШТО О СРБИМА

ЏОНАТАН ЛИ ВАЈС У СВОЈОЈ
КЊИЗИ "ПУПОЉАК ЗЛА" ОВАКО
ПИШЕ О СРБИМА:

Веома чудан народ: не можете их укројити ни у један светски поредак. Иако знају да губе, без крви неће дати ниједну своју територију. За време Другог светског рата страдали су колико и Јевреји. За једног немачког војника убијано је 100 Срба, мађарске казнене јединице су их клале и бацале под новосадски мост. Бугари су им упадали у села и убијали жене, децу и старце на најсвирепији начин. Хрватска усташка војска је направила специјалан нож за клање Срба, а католички свештеници су ишли са њом говорећи: »Ви кољите, а ми ћемо да вас одрешујемо од греха.« Турци су им одводили мушку децу. Прекрштавали су их и муслимани и католици. У Првом светском рату Французи су им послали топове, али погрешну ђулад да би се што дуже бранили а што више изгинули; слали су им брашно за војску помешано са пилевином, да би им на крају рата наплатили и пертле. Немачки авиони су их бомбардовали 1941. године, а савезнички 1944. године. Рекли су „не“ Турцима „не“ Аустроугарима, устали су против немачке окупације, и против Стаљина 1948. Никада нису хтели ни у један савез, ни у један пакт, нити ван својих граница. На Косову су стали против Отоманског Царства да заштите Европу. После су устали против Аустроугарске да заштите своју веру. Нема царства ни силе против које се нису дигли. Убили су цара Мурата и престолонаследника Фердинанда, и сопственог краља су обезглавили кад је хтео да их подјарми аустроугарском политиком. Занимљиво је, такође, да су у моментима свих својих крвавих историјских страдања увек

остајали без својих савезника. На бојном пољу су побеђивали, за преговарачким столом губили. При томе никада нису били терористи нити антисемити. Подједнако воле све, чак ни мраве не газе јер суи они Божија створења. Много су крварили зарад Европе, и још се нико није расплакао над српском судбином. Свет је некако са одушевљењем прихватио њихову сатанизацију, а нико није помислио да се они једноставно бране. Мислите да су се Срби насекирали што их свет не воли. Верујте, ни најмање. Готово да и нису покушали да свет разувере. Све то што им се дешава Срби сматрају за својеврстан антихристов напад на Православље, и у тој борби једини савезник им је Бог.

ПАТРИЈАРХ О ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Кроз Пресвету Богородицу људски род је показао да је спреман да слободно прихвати вољу Божју као закон свог живота. То је оно што је одредило да Њена утроба буде простор, буде место, у којем ће се настанити Син Божји ради нашег спасења и из љубави према нама. Послушање вољи Божјој не значи, браћо и сестре, ограничавање наше воље, не значи спутавање наше слободе. Напротив, послушање вољи Божјој, које је показала Пресвета Богородица и којим ми постојимо, јесте заправо поистовећење са апсолутном слободом која је у Богу и која је Бог. Ако смо изван заједнице са Богом, онда смо ограничени, онда нисмо слободни, онда смо робови пролазности, онда смо жртве смрти. Оног тренутка када своју слободу спојимо са слободом Божјом, када је

поистоветимо са слободом Христовом, ми разарамо највећег непријатеља, оног који у потпуности држи нашу слободу у ропству. Ако смо изван Бога, онда постајемо робови смрти, робови нечастивог и робови пролазности. Отуда је Богородица, као символ и израз наше воље и нашег опредељења за Христа, Она која је родоначелница наше слободе. Она је истовремено једна од нас, како кажу свети оци. Она у потпуности разуме све оно што ми јесмо, разуме наше потребе, разуме и наше слабости, али као Она која је родила Сина Божјег, која је родила Бога љубави, и Она сама јесте читавим својим бићем љубав. Зато што воли читавим својом бићем Бога и Сина свог, Она воли исто тако и читав људски род и отуда нас заступа пред Богом. Отуда је и лик Пресвете Богородице нешто што је најдраже, најмилије, најблискије сваком човеку. То је личност у односу на коју имамо највећу слободу, зато што је Мајка и једна од нас. Отуда се и ми, браћо и сестре, где год су светиње Њој посвећене обраћамо скрушено и са молитвом, знајући да ће Она увек, будући да има слободу пред Сином својим и Богом нашим, и нас у тој слободи и љубави увек заступати.

Нама, наравно, стоји и предстоји онај пут који је описан и у јеванђељској причи о милостивом Самарјанину. Ко хоће да добије Царство Небеско треба да воли ближњег као самог себе. Онај који је питао Господа како да добије Царство Небеско, кад је чуо Његов одговор, питао је ко је Његов ближњи и чуо је причу о томе да је ближњи онај који чини љубав у односу на друге. Ова приче у крајњој линији носи у себи поруку да ми треба да поставимо себи питање: Ко ме смо ми ближњи? Ближњи смо, наравно, онда када се распињемо за сваког најнепосреднијег свог ближњег, а онда и за сваког човека. Ту се показује да је тајна Царства небеског – тајна заједнице. Не постоји Царство небеско за појединца. И онда када

испуњавамо све заповести и када смо савршенији и бољи у моралном смислу те речи, а ако смо сами и ако се преуносимо у односу на друге, ако смо сујетни због тога, ако осуђујемо друге, ако себе сматрамо да смо позвани да критикујемо све друге, узалуд је то што се држимо заповести Божјих. Царство Небеско увек се тиче нашег односа и наше заједнице са Богом, али у истовреме тиче се и наше заједнице са ближњим, јер је то двоје нераскидиво повезано. Не може неко рећи да има заједницу са Богом – дакле, и онда када чини спољашњу врлину – ако презире ближњег, а не може ни имати Царство небеско, тј. бити становник Царства небеског, ако је само хуманитарни активиста, ако чини у хоризонтални добро другима, а заправо заборавља на Бога, заборавља на то да је све од Њега и у Њему, да је Он почетак и крај, да је и то што може да чини подвиг и врлину и да чини добро другима опет дар Божји.

Дакле, браћо и сестре, радујмо се данас у овој светињи. Нека молитве светитеља Божјих, који су се овде подвизавали кроз векове, буду са свима нама, а ми да угледајући се на њих, молећи се Пресветој Богородици, идемо Њеним путем, путем слободе, који је и пут послушања вољи Божјој. Нека буде по речи Божјој као што говоримо у молитви *Оче наш: нека буде воља Твоја*. Дакле, да идемо тим путем, јер тај пут јесте отворени пут којим Бог силази међу нас, али и ми се успињемо на Небо где се слави Он, Један у Тројци Бог, Отац и Син и Свети Дух, сада и увек и у векове векова. Амин.